



MÀN THƠ Ở TRONG TÙ

Thơ: Trang Y Hạ

Bỏ súng lên rừng buồn da diết
tự nhiên - lãnh cái số đi tù
tự nhiên - nhận làm kẻ thua thiệt
một ngày ở đây: bằng thiên thu...

Đói lạnh níu chân ra teo tóp
giục giã kẻo rên mòn tuổi đời
mơ mơ cơm trắng đưa tay ngáp
nhà ở hướng nào: mẹ - mẹ ơi !

Chiều ngồi nhìn lá: thu - thu rụng...
đất bạc cây còi đứng trơ trơ
bên kia hàng rào ai đội thúng
một nách bên hông bước bỡ phờ

Ở tù nhìn đâu cũng thấy đói
khắc nghiệt - bày chi cái khẩu phần
cứ mong nó đến, ôi mòn mỏi
khẩu phần: khoai, sắn kiệt tằm thân

Ngày đêm lổn cổn: U cọ sắt
mười ngón tay đàn, ghe chẳng mê
ngó qua vách ván trắng vàng vạc
bại binh chi tướng... - khổ nhục hề!

Ngày ra đập đá ngoài hiên nắng
bạn tù không ai dám hở môi
hai năm cách biệt không lời nhắn
có nước, có nhà - hóa mồi côi

Thỉnh thoảng rỉ tai: bạn tù chết
tám chiếu cuộn tròn lúc khuya khuya
một thời ngang dọc vậy là hết
nuốt nghẹn vô lòng, mô mộ bia !

ngẫm nghĩ rồi đây cũng tới phiên
anh chết, người em không dám khóc
ngơ ngơ, ngác ngác giống khùng điên

Người ta nói láo trước sự thật
người ta kết án chẳng phiên tòa
xơ xác thân trai tựa hành khất
không tội mà mong sẽ được tha

Mỗi chiều ngó ngó mây ôm núi
a dua lớp lớp sương phủ rừng
thăm thì quen tai thương đàn muỗi
máu cạn, thân tàn - kêu chẳng ngưng

Thăm nuôi khổ ải thân vợ trẻ
thăm nuôi vất vả xác mẹ già
ngày đi bầy con còn quá bé
phụ nữ lãnh phần: trách nhiệm cha

Lao động vinh quang không được hưởng
kiến bò bao tử suốt đêm dài
nhìn ra thiên hạ ăn thịt nướng
rửa mặt rất đau bởi chai tay

Màn thơ trong đầu: lẩm nhẩm nhớ
giấy mực ở mô mà viết ra
viết ra - "phản động" là cái có
ở tù mọt gông hết về nhà.

https://www.facebook.com/ha.trangy?_cft_%5b0%5d=AZUKTPLFhyUwOUX3d3hWa02C_LDr-IEbYHm5pGa6PGffvN_xHkx6hDzS-gM9nKAj40CXq2u3UI5csLQRW4dGp0suIXyfKfc1U16y2CDhd6Y82g&_tn=-%5dK-R
Trang Y Hạ - 1982

Thằng sống cúi đầu im như thóc

